

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De aliis quæ deberent homines cohibere ab amore superbi ornatus. Cap.
XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

tudine autē animæ (quæ Dei imago est) vix semel in anno cogitant, imò q̄ plus est, peccatorum facies quæ sunt facies demonum superinduunt. Psal. Facies peccatorum sumitis. Non attendentes illud Eccle. 4. Non accipies faciem aduersus faciem tuam. Nec offenditur parum Deus in hoc contemptu imaginis sue. Vnde super illud Psal. In ciuitate tua imaginem ipsorum, &c. dicit gloss. Merito imaginem ipsorum ad nihilum rediget Deus in cælesti ciuitate: quia ipsi in sua terrestri ciuitate imaginem ipsius ad nihilum redegerunt.

De aliis quæ deberent homines cohibere ab amore superbi ornatus.

CAP. XIII.

Præter ista sunt alia multa quæ deberent homines cohibere ab amore superbi ornatus. Primum est Dei ordinatio, quæ vult vt in præsentī tempore intendatur reformationi animarum: & ad hoc specialiter fuit primus aduentus filij Dei in mundum. In futuro vero vult vt fiat reformatio corporum, & ad hoc erit secundus aduentus. Tunc enim resurgent corpora sanctorum, & gloriam suam habebunt, qui hic sine gloria fuerunt. vnde Bernard. Noli, o corpus, præripere tempora. Potes enim impedire animæ tuæ, salutem suam operari non potes. Omnia tēpus habent: parere vt nunc anima pro se laboret: magis autem collabora ei, quia & si compateris, & conregnabis. Secundus est, q̄ ornatus iste tunc deficiet, quando magis esset necessarius, quando scilicet anima venire debet ad illam magnam ciuitatem, in qua congregata erunt quæ in terra, & quæ sub terra, & quæ in celo sunt. Vnde Esa. 3. Decalubabit Dominus verticem filiarum Sion. Et ibidem: In illa die auferet Dominus ornatum calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminaria, & periscelidas, & mureculas, & olfactoria, & inauris, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, & mutatoria, & palliola, & lintheamina, & acus, & specula, & syndones, & vitras, & theristra, &c. Armillas vocat gloss. ornamenta brachiorum. Periscelidas vocat ornamenta talorū similia armillis. Mureculæ sunt catenæ circa colū. Olfactoria vocat illa, in quibus continebant muscum, & similia. Theristra vocat vestes æstiuales valde subtiles, visui peruias, quæ dicuntur à theron, quod est æstas. Tunc enim mulieres quæ se alienis plumis quali cornix pulchras faciebant, amittent plumas, & turpissimæ apparebunt: & non solum deficiet gloria ornatus tunc, sed etiam mutabitur in ignominiam, & quæ plus habuit de gloria, plus habebit de ignominia. Ose. 4. Gloriam

eorum in ignominiam commutabo. & Esa. 3. Et erit pro furore
 odore fœtor, & pro zona funiculus, pro crispanti crine caluitium
 & pro fascia pectorali cilicium. Tertiū est hoc, q̄ corpora que
 hic fuerunt superbe ornata, à domino tunc nō ornabuntur. Ve-
 de Bernard. Nunc eant, nunc rideant qui corpora sua pellibus
 murium & stercorebus vetum informāt: quia cum dominus
 ad iudicandum venerit, nō reformabit nisi quod abiectiois &
 humilitatis inuenerit. Vnde Apost. ad Philip. 3. Saluatorem crea-
 uitam, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, & c. Super
 quod verbum dicit Bern. Requiesce in hac spe misera caro: tu
 propter animā venit, propter te quoque venturus est: qui reformauit
 illam, tui quoque non obliuiscerur. ¶ Quartum est, ma-
 gnus contēptus æternæ gloriæ in eis qui se ornant. Multū enim
 contēnunt æternæ gloriæ, qui ei præponūt gloriā & laudem ho-
 minum. Charius enim habet vt pulchri dicatur, quàm q̄ regni
 æternum consequantur. Nec etiā laudem semper habent, quam
 habere inrent. In arca enim nō serata thesaurū suū faciūt, &
 ideo leuiter illū amittunt. Vnde Bernard. Inspiens tu, qui con-
 gregas merces in sacco pertusum, qui thesaurum tuum in alio
 ore constituis, ignoras, quod arca ista non clauditur, nec
 ras habet. ¶ Quintum est, ingratitude magna quæ est in eis qui
 superbe se ornant. Valde enim ingrati sunt, qui Deū in honore
 in hoc, in quo ipse, voluit eos præ cæteris creaturis honorare. In
 hoc specialiter Deus honorauit præ cæteris hominem, q̄ eum
 ad imaginem & similitudinem suam creauit vnde multū ingratu-
 tus est ei qui in imagine sua contumeliam facit. Quis enim
 timeat irreuerentiam aliquam facere imagini beatæ Virginis
 vel imagini Christi hominis scilicet Crucifixo? Quomodo ergo
 non timent homines imaginem beatæ Trinitatis irreue-
 ter seruare? illi, qui se ornant exterius, similes sunt sepulchris
 dealbatis, quæ foris apparent hominibus speciosa, intus vero
 plena sunt omni spurcitia & ossibus mortuorum. Corpus enim
 peccatoris animæ mortuæ est sepulchrū: vt dicit Aug. vnde do-
 minus Matthæi 23. Væ vobis Scribæ & Pharisei, qui similes estis
 sepulchris dealbatis, quæ à foris apparent hominibus pretiosæ,
 intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. Et
 quod potest induci quoddam exemplum: Barlaam rex quidam
 magnus habuit in itinere duos viros obuam in veste atrata
 sordida, & facie attenuata, & psallebant domino. Rex autem
 curru exiliens amplexatus est eos. quod videntes principes eius
 indignè tulerunt, & cum per se non auderent corripere eum

rogauerunt fratrem eius vt quæret ab eo quare tantam reuerentiam exhibuisset talibus vilibus personis. Rex autem volens ostendere illis errorem suum, præcepit fieri quatuor arcas. Duas deauratas, in quibus posuit ossa mortuorum, obfirmans eas aureis setis. Alias duas de pice & bitumine, in quibus posuit pretiosas margaritas, & vnguenta optima, ligans eas funibus cilicinis, & posuit eas ante magnates, vt æstimarét quid singulæ valerét. Ac illi deauratas magni pretij iudicauerunt. Quibus rex ait: Extrahatis omnia oportet inspicere interioribus oculis, non exterioribus, siue honorem, siue contumeliam. Apertis ergo deauratis arcis, ait rex: Iste est typus eorum qui exterius sunt gloriosi, intus repleti mortuis & fœtentibus operibus. Deinde apertis aliis duabus, ait: Iste est typus eorum, qui extra sunt sordidis vestibus operiti, intus pretiosi bene redolentes apud Deum, quales fuerunt illi, de quorum veneratione me reprehendi fecistis. Et sic cõfudit eos. Item ornantes se similes sunt fimo cooperto.

Quod superbus habitus potest esse culpabilis, multis de causis.

C A P. XIII.

NOtandum ergo quòd superbus habitus potest esse culpabilis multis de causis. ¶ Prima causa est, pretiositas. Vnde super Lucam 16. de diuite qui induebatur purpura & bysso, dicit glossa. Si culpa pretiosarum vestium culpa non esset, sermo Dei non ita vulgariter exprimeret, quòd diues purpura & bysso indutus apud inferos torqueretur. Vnde Gregor. Nemo pretiosa vestimenta, nisi ad inanem gloriam quærit: videlicet vt honorabilior cæteris videatur. Nemo vult pretiosis vestibus ibi indui, vbi à nemine potest videri. ¶ Secunda causa est mollities vestium. Vnde Matthæi 11. Qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Et super illud Matthæi 3. Ipse Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, dicit glossa. Seruus Dei non debet habere vestimentum ad decorem, vel ad delectationem, sed tantum ad regendum nuditatem. vnde Grego. Nemo estimet in fluxu ac studio pretiosarum vestium peccatum deesse: quia si hoc culpa non esset, nullo modo dominus Ioannem de vestimenti sui asperitate laudasset. ¶ Tertia causa est, extraneitas: quando scilicet aliquis vult habere vestes aliis dissimiles. Vnde Sophoniæ 1. Visitabo super omnes, qui induiti sunt veste peregrina. ¶ Quarta causa est superfluitas. Potest autem ista superfluitas esse duplex, vel quò ad multitudinem, vel quò ad magnitudinem. ¶ Primo modo est superfluitas in illis qui volunt habere vestes longas, vt maiores esse videantur: quòd vitium